

Den store ildebrand i Vester Hæsinge

Det er en nat i det herrens år 1876 og Hans Peder Hansen, i daglig tale kaldet Per Ugle, fordi han var fra Uglehuset i Ny Stenderup, vandrer rask ud ad vejen mod Brobyværk. Han ser sig ikke tilbage, men møder en del folk på sin vej. De er på vej til ildebrand i Vester Hæsinge. Himlen er helt oplyst bag Hans Peder, men han ænser det ikke, skal bare væk, og det kommer han. Han tager med toget mod Sjælland, og han har åbenbart stadig tændstikker i behold, og dem bruger han næste dag til at stikke ild på den kendte politiker Balthazar Christensens gård på Sjælland. Per Ugle har sikkert ligesom Anders Rasmussen på Engbækgaard i Vester Hæsinge været skyld i, at Per Ugles liv ikke havde artet sig.

Nyere billede af Uglehuset på Horseballevej i Ny Stenderup

Det var et sørgeligt syn, der mødte de mange tililende til branden i Vester Hæsinge. Engbækgaard stod i lys lue, og ilden var sprunget over bækken på Rolighedsvej, hvor der nedbrændte fem små husmandssteder.

Alle beboerne kom levende ud, men kreaturer, heste og svin indebrændte på Engbækgaard undtagen to heste. Det

saa grusomt ud næste formiddag, da pladsen skulde ryddes, som køerne laa, hele rækken i kostalden, og var brændt ihjel. Det eneste der blev fundet på brandtomten var en sølvske, som den dag i dag er i slægtens eje. Rasmus Banke skriver i sine erindringer, at han den skæbnesvangre nat blev vækket af naboen, kom i tøjlet i en fart og løb forbi Anders Rasmussens gård, der stod i en stor flamme, og der var saa mange mennesker. Der blev ringet med kirkeklokken, medens han løb hen over broen til de huse, der lå på den anden side af bækken. Det første hus var et temmelig stort hus. Det var to søstre, der havde lejet sig ind der, de var sygiger og havde lige købt en ny trædesymaskine. Den hjalp Rasmus dem med at faa ud, og det var de meget glade for. Det næste hus var grundmuret med tagsten, det brændte ikke, det gjorde til gengæld de næste fire.

Engbækgaard blev genopbygget lidt længere mod øst. Den er siden udstykket, og kun det store herskabelige stuehus er i dag tilbage (Rolighedsvej 2). Tre husmandssteder blev genopbygget ude i Stokkebrogyden, hvor de havde fået tildelt deres jord næsten 100 år tidligere.

Hans Peder Hansen alias Per Ugle.

Fra et forbryderalbum.

Per Ugle blev hurtigt pågrebet og fortalte, at han var blevet fornærmet på Anders Rasmussen på Engbækgaard, fordi han havde nægtet ham bistand. Per Ugle var på den tid fattiglem og på sognets forsørgelse, og Anders Rasmussen var sognerådsformand og derfor ansvarlig for at underholde Per Ugle. (mente Per Ugle). Om natten gik Per Ugle så op til gården og satte ild til tagskægget lige over det vindue, hvor han vidste, at Anders Rasmussen havde soveværelse lige indenfor. Da ilden havde godt fat, forlod Per Ugle gården.

Det var langt fra første gang, Per Ugle var på kant med loven. Han havde siddet i tugthus adskillige gange før. Han blev på et tidspunkt idømt dødsstraf for mord, men i 1865 blev han benådet. Allerede to år efter blev han igen anholdt, denne gang for 32 røverier på Sjælland, men denne straf havde han så udstået, eftersom han nu var på færde igen.

Per Ugle blev igen sat fast og han endte sine dage i fængslet.